

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2019 r. — Europejski Trybunał Obrachunkowy/Pinxten**(Sprawa C-130/19)**

(2019/C 148/22)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Europejski Trybunał Obrachunkowy (przedstawiciele: C. Lesauvage, E. von Bardeleben, J. Vermer, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Karel Pinxten**Żądania strony skarżącej:**

- Stwierdzenie, że K. Pinxten przestał czynić zadość zobowiązaniom wynikającym z jego urzędu na mocy art. 285 i 286 TFUE oraz przepisów przyjętych na ich podstawie;
- w konsekwencji nałożenie sankcji przewidzianej w art. 286 ust. 6 TFUE, przy czym Trybunał Obrachunkowy pozostawia w gestii Trybunału Sprawiedliwości określenie jej zakresu;
- obciążenie K. Pinxtena kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Trybunał Obrachunkowy stawia wobec K. Pinxtena następujące zarzuty:

- po pierwsze, korzystania w sposób stanowiący nadużycie ze środków Trybunału Obrachunkowego w celu finansowania działalności niezwiązanej lub niezgodnej z jego funkcją członka;
- po drugie, nadużywania i nielegalnego korzystania z przywilejów podatkowych;
- po trzecie, dokonywania fałszywych zgłoszeń roszczeń do towarzystwa ubezpieczeniowego w związku z domniemanymi wypadkami z udziałem pojazdu służbowego oddanego do jego dyspozycji;
- po czwarte, pełnienia funkcji osoby zarządzającej spółką handlową oraz prowadzenia intensywnej działalności politycznej w ramach partii politycznej, gdy piastował urząd w Trybunale Obrachunkowym;
- po piąte, stworzenia sytuacji konfliktu interesów poprzez złożenie oferty usług kierownikowi jednostki badanej.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-680/14, Lupin/Komisja, wniesione w dniu 20 lutego 2019 r. przez Lupin Ltd**(Sprawa C-144/19 P)**

(2019/C 148/23)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnoszący odwołanie:* Lupin Ltd (przedstawiciele: S. Smith, A. White, Solicitors, M. Hoskins QC, V. Wakefield, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w zakresie w jakim stwierdza on różnicę w traktowaniu pomiędzy Lupin i Krką oraz
- zgodnie z art. 61 statutu, wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie, poprzez uchylenie lub obniżenie wymiaru grzywny nałożonej przez Komisję.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Sąd naruszył prawo, orzekając, iż umowa w sprawie polubownego rozstrzygnięcia sporu patentowego zawarta pomiędzy Lupinem and Servierem w dniu 30 stycznia 2007 r. stanowiła ograniczenie [konkurencji] ze względu na cel, na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE. W szczególności:
 - a. Sąd błędnie zastosował kryterium prawne w celu stwierdzenia naruszenia [konkurencji] ze względu na cel, w szczególności w świetle zasad prawnych określonych w sprawie C-67/13 P, Cartes Bancaire.
 - b. Sąd nie uwzględnił faktu, że wpływ na konkurencję klauzuli o niewprowadzaniu do obrotu i klauzuli o niekwestionowaniu ważności patentu, zawartych w ugodach, jest taki sam niezależnie od istnienia jakichkolwiek zachęt.
 - c. Sąd nie dokonał analizy ani nie wyjaśnił różnicy pomiędzy uzasadnionymi i nieuzasadnionymi płatnościami odwróconymi, co jest sprzeczne z zasadą pewności prawa.
 - d. Sąd błędnie uznał, że istnienie „zachęty” dla spółki działającej w sektorze generycznych produktów leczniczych uzasadnia ustalenie ograniczenia [konkurencji] ze względu na cel. Uzyskanie „korzyści” przez spółkę działającą w sektorze generycznych produktów leczniczych także nie może uzasadniać takiego ustalenia.
 - e. Sąd naruszył prawo, orzekając, że niejednoznaczne sformułowanie ograniczeń zapisanych w ugodzie należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono produkty wykraczające poza zakres zastosowania patentu będącego przedmiotem sporu między stronami.

Brak ograniczenia [konkurencji] ze względu na skutek

2. Sąd orzekł, że podniesione przez Lupin zarzuty wobec ustaleń Komisji w przedmiocie ograniczenia [konkurencji] ze względu na skutek były bezskuteczne, ponieważ potwierdził on stwierdzone przez Komisję ograniczenie [konkurencji] ze względu na cel. Zgodnie z podniesionym przez Lupin zarzutem drugim w przypadku uchylenia przez Trybunał wyroku w zakresie dotyczącym ustalenia ograniczenia [konkurencji] ze względu na cel Trybunał powinien wydać ostateczne orzeczenie w przedmiocie odwołania wniesionego przez Lupin, uchylając wyrok w zakresie dotyczącym stwierdzenia przez Komisję ograniczenia [konkurencji] ze względu na skutek. W szczególności:
 - a. Komisja naruszyła prawo, opierając się na odwróconych płatnościach lub znaczącej zachęcie.
 - b. Komisja powinna była zbadać kwestię ograniczenia [konkurencji] ze względu na skutek, odwołując się do teorii ograniczeń akcesoryjnych lub zasad określonych w sprawie C-309/99, Wouters, lub w art. 102 TFUE.
 - c. Dokonana przez Komisję dla celów stosowania art. 101 ust. 1 TFUE ocena pozycji rynkowej Serviera została, na podstawie art. 102 TFUE, bezpośrednio zastosowana do jej ustaleń dotyczących pozycji dominującej, w którym to zakresie wyrok został uchylony (sprawa T-691/14, Servier i in./Komisja).

Kary

3. Zgodnie z zarzutem trzecim Sąd dokonał błędnej oceny w odniesieniu do grzywny w zakresie, w jakim stwierdził nowy charakter zarzucanego naruszenia.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym przy ustalaniu wysokości grzywny Sąd błędnie pominął obowiązek uwzględnienia wagi i czasu trwania zarzucanego naruszenia.
5. Zgodnie z zarzutem piątym przy ustalaniu wysokości grzywny Sąd błędnie nie uwzględnił wartości wniosków patentowych będących przedmiotem cesji pomiędzy Servierem a Lupinem.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym — podniesionym na wypadek uwzględnienia odwołania Komisji od wyroku Sądu w sprawie T-684/14, Krka — Sąd błędnie orzekł, iż odmienne traktowanie przez Komisję Lupina w porównaniu z traktowaniem Krki nie narusza zasady równego traktowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-358/17, Mubarak/Rada, wniesione w dniu 20 lutego 2019 r. przez Mohameda Hosniego Elsayeda Mubaraka

(Sprawa C-145/19 P)

(2019/C 148/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (przedstawiciele: D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmey, Solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku;
2. rozstrzygnięcie sporu w sposób ostateczny poprzez stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów w zakresie, w jakim one dotyczą wnoszącego odwołanie;
3. tytułem żądania ewentualnego przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie zgodnie z oceną prawną dokonaną przez Trybunał; oraz
4. obciążenie Rady kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa, uznając, że Rada nie była zobowiązana do sprawdzenia, czy władze Egiptu przestrzegały praw podstawowych Unii wnoszącego odwołanie.